

סופו של פולש. שרידי ההמפייר המצרי, פזורים על שטח חולי, לרגלי הרי עבדת, לא רחוק משדה בוקר. מטוס סילון זה, יחד עם המפייר שני, חיפה על שני מטוסי ספיטפייר של חיל האוויר המצרי אשר עברו את הגבול, חדרו אל תוך שטח ישראל. עם התקרבות שני המטוסים קרב ישראליים, פנו שני הספיטפיירים לאחור, עשה שני ההמפיירים המהירים חיפו

על נסיגתם. בקרב שנמשך שניות, הופל אחד מהם, השני הסתלק חזרה למצרים. המצרים הודיעו כעבור כמה שעות כי ארבעה ממטוסייהם נפגשו שני מטוסי סילון ישראליים מעל שטח מצרי, זלקו אחריהם אל תוך שטח ישראל. תוך כדי כך, ידע קריין קהיר לספר, הופל מטוס ישראלי אחד. מטוס מצרי לא חזר לבסיסו. הטייס המצרי, שנפצע היום, את הבדותה.

הצ"כ בקונגרס הציוני, מוסד החולש על מלי יוני הלירות של מחלקת ההתיישבות וקלי טח העליה, מקור לא-אכזב של משרות ו-שליחויות.

ועדת המינויים, שקבעה את רשימת הצי רים לפי בחירות אישיות, לא בחרה אף כי נציג אחד מכין חברי התאחדות האיכרים — אחד מעמודי התווך של המפלגה, ומיבצר כוחות רוקח. אפילו חיים אריאב, יושב-ראש התאחדות האיכרים וחבר הנהלת הבוקר ה' בעדר-רוקח לא נכלל ברשימה. התוצאה: ה' מינויים לא פורסמו בבטאון המפלגה, או בכל עתון אחר.

כוחות סרלון לא נרתעו, התכוננו לכיבוש היעד הבא: סילוק מאיר גרוסמן, נציג הצ"כ הישראליים בהנהלת הסוכנות היהודית, ומי נוי שמחה בבה במקומם.

אך גלי ההסתערות נעצרו לפתע. בישיבת הנהלת המפלגה, שנערכה השבוע, התארגנו כוחות רוקח מחדש, יצאו להתקפת-נגד, הע' בירו את ההחלטה לבדוק מחדש את המינויים לקונגרס. רק רחוקיה מחלטה הספק אותנו! הצהיר ישראל רוקח בעקשנות.

אנשי סרלון לא השיבו הז כבר לא היו באולם.

דעות סכר תמורת שלום

בין רוב מנהיגי ישראל, אין כמעט מושג שגוא יותר מאשר "השתלבות במרחב". ה' חודש חזר עליו המנהיג הבלתי-מוכתר של התנועה הציונית, ד"ר נחום גולדמן, במאמר בעתון קאנאדי קבע גולדמן, לשעבר מ"ל כנרמניה: "הציונות חשבה את עצמה תמיד לתנועת-שיבה גדולה, החותרת לשלב במזרח התיכון תרבות גדולה (עברית) שמקורה היה ב' אותו מרחב, מכלי לאבד את האוניברסליות שהיתה חלק מן התרבות העברית מאז רא' שיתה."

כיצד משיגים השתלבות זו? הפעם השמיץ גולדמן הצעה מקורית: תמורת שלום, תגייע יהדות העולם את אמצעייה הכספיים לפיתוח ארצות ערב. "התכנית הצדירה של סכר אסאן, היומא עתה עלידי מצרים, היא רמו למפעלים גדולים עוד יותר שאפשר היה ל' הגשימם לטובת המרחב כולו, לו חוסלו ה' תלונות בין ארצות ערב לבין עצמן, ובין ישראל."

ה' סיף גולדמן, הוא

ניות ויוצרי שלוש הדתות העיקריות, תחת ליצור מצב כה מסוכן שהמעצמות הגדולות תיאלצנה לכפות הסדר בכוח."

פרשת קסטור הזוג המפורסם

רשמת בית-המשפט המחוזי של תל-אביב הסתכלה בשני הגברים שעמדו לפניו. זה מול זה עמד הזוג המפורסם ביותר של פר' קליטי ישראל: מיכאל כספי נגד שמואל תמיר. ההודמות: הדיון על השאלה אם עמוס בן-גוריון וסדרת המתנדבים חייבים ל' ענות איש על שאלות רעהו, נוכח העובדה שלשאלות רבות לא היה כל קשר עם נושא המשפט.

לפתע המסיר כספי על תמיר הצעה כ' הממת: שמא יסכימו שני הצדדים מרצונם החופשי לענות על כל השאלות, יותרו על הטענה שהשאלות אינן נוגעות לעניין? תמיר המופתע השיב כי עליו להתייע עם מרשיו.

זכויות המחבר. כעבור רבע שעה, באותו בנין, התכונן השופט יוסף לם באיתי זוג מפורסם. ההודמות, הפעם: הדיון על השאלה אם ישראל רודולף קסטור ומלכיאל גרינוולד חייבים לענות איש על שאלות רעהו, נוכח העובדה שלשאלות רבות לא היה כל קשר עם נושא המשפט.

לפתע המסיר המיר הצעה מהממת על כספי: שגמא יסכימו שני הצדדים מרצונם החופשי לענות על כל השאלות? השופט קיבל את ההצעה בהתלהבות, שאל את כספי אם הוא מסכים. השיב כספי ה' ממושקף, בפנותו בטרזניתמה לתמיר: "ל' פחות תזכיר כי זכויות-המחבר להצעה זו שייכות לי!"

המשק חדש-ישן

"הגיפיים החדשים אינם כוחכים", התלוננו נהגי הסיכנות בח פה. מנהל התחבורה סכר אחרת, הוא שכר נהגי מוניות להסיע את הגיפיים, שלח את הנהגם הקבועים להתבטל.

טרטור המנועים הגיע עד לאזוני מבקר ה' סיכנות, ד"ר נחום גיר-פאלקס. המנהל ה' פויו קיבל פיצויים נאותים, פוטר מעבודתו.

תוצאות הכריקה. הנהגים צדקו. כאשר נפתחו מנועי המכוניות לבדיקות שיגרתית, ציפתה הפתעה לעובדי המוסך: בוכנות הציפיים והסנדדים החדשים לא היו חדשות כלל. הן עברו חריטה נוספת, מאלה ה' לגבי בוכנות-מנועים משופשפות נסיעה.

המאוחד, את המצב הכלכלי הקרדר של משקה, התריעה על הזנחת ישובי הספר. "אין לנו מים, אין לנו כסף, אין לנו מה ללבוש..." אדם אחד שהתרשם עד למעמקי לבו היה אהרון דולב, כתב מעריב. הוא מיהר לרטיט פים, בילה במקום 24 שעות. אחרי שקיבל את כל ההסברות מפי לאירה שופמן, חזר העירה, פירסם מאמר ארוך בעתונו, תחת הכותרת: "זה הגבול וזה הגמול — כיסוי פים מול אויב ומחסור!"

כתיבה עם לב. מדה דולב השחרחר, לשעבר איש העולם הזה: "זועזעתי ממראה עיני. כתבתי את המאמר עם לב..." אם היתה מטרתו של דולב להמריץ את המוסדות, לא אכזב. אחרי הפירסום טילפן רענו וייץ, מנהל מחלקת ההתיישבות של ה' סוכנות, אל מעריבאי שלום רוזנפלד, רמו: "תנו לי עשרה ימים, ותראו מה כחה של עתונות..."

אולם לא היתה זאת התוצאה היחידה. כמה נשים צדקניות זוע עו מן המאמר, הציעו ל' לפתוח במגבית לטובת המשק. למערכת מעריב, וגם למשק, הגיעו חבילות שי.

כעבור ימים מעטים פרצו התקריות בגבול, ודולב חזר למשק כיסופים. "אתה יודע מה עשית לנו?" קיבלו את פניו חברי המזכירות הז עמים, "תראה מה ששלחו לנו!" על ה' שולחן היתה מונחת תיבה של משחת געלים, שגושלה למשק כנדבה.

פרט קטן. פגעת בכבוד העצמי שלנו, האשימה לאורה שופמן את הכתב המדוכא. כדי שלא יישאר שוב ספק על כך, הריצה מכתב למערכת דבר: "... מפסקים אנחנו בכנות העזרה המופיעה בצורת סנסציות ב' עתונים אשר כותנת אינה אלא לנגח את מקור מחצבתנו — תנועת הפועלים ומוסדו תיה..."

לא נזכר במכתב: שלאורה שופמן עברה על מאמרו של דולב לפני הפירסום, תיקנה בו כמה פרטים, אישרה את השאר כחיובי.

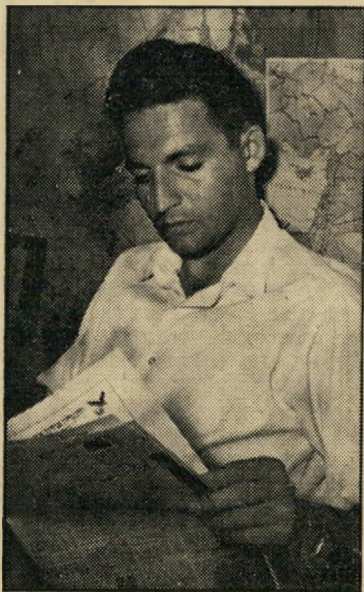
ייר במקום ושק

מאז פעולות חאן-יוניס, כונתילה וניצנה שרר רוגז חמור בין הסופרים הצבאיים של העתונות העברית לבין אגף ההסברה של ה' מסכיל. הסופרים הצבאיים, שביקשו למלא את תפקידם ולהביא בפני קוראיהם אינפורמציה מלאה על פעולות אר ושל

בדיקות דומות, שנערכו במוסכי מיסדות אחרים שקנו מכוניות חדשות מבית-חרושת קייזר פרייזר החיפאי בשנה החולפת, העלו אותה תגלית מפתיעה.

מוכן לפצית. לאפרים אילין, מנהל ה' מפעל היה הסבר משלו. לא היו אלה מנועים משומשים, טען, כי אם מנועים חדשים ש' שובשו תוך תהליכי יצור ושופצי. אם נגרם נזק לקונים, הסביר, יהיה המפעל מוכן ל' פצותם.

המשאומתן על הקף הפיצוי נגדר בלי סוף. הלקוחות דרשו מנועים חדשים, אילין הציע חלקי-חילוף לבוכנת. השבוע החליטו השניים להעביר את העניין כולו להכרעתו של מיכאל בר, המפקח על התעבורה. הוא יצטרך להחליט מה מגיע ללקוח המאמין ליצרן — ומתאכזב.

עתונאי דולב הודות לגייגית, משחת נעליים

עתונות הגבול והגמול

דבריה של הגייגית בעלת התנועות הנ"ל עשו רושם עמוק מעל במסגרת ירוק